कृतस्मरचरित n. Titel eines Werkes.

कृतस्वर Adj. *mit dem ursprünglichen Accent versehen* Lâṭj. 7,11,19.

कृतहस्त Adj. *geschickt*, insbes. *im Schiessen* Dh. V.21,12. °वत् Adv. *auf eine geschickte Weise*. Nom. abstr. °ता f.

कृ́ता f. *Spalt*.

कृताकृत Adj. 1) n. Sg. oder Du. *Gethanes und nicht Gethanes*. — 2) *vollbracht und nicht vollbracht*, so v. a. *halb gethan* 167,27. — 3) *bearbeitet und nicht bearbeitet, zubereitet und nicht zubereitet*. — 4) *beliebig, willkührlich* 38,15. — 5) *indifferent*.

कृताकृत्यसम m. Pl. Name einer Secte.

कृतागस् Adj. *der ein Vergehen begangen hat, schuldig, sündig*.

कृतागस्क Adj. dass. Bhâg. P. 10,88,29.

कृताग्नि m. N. pr. eines Mannes.

कृताङ्क Adj. *gebrandmarkt*.

कृताञ्जलि 1) Adj. (f. eben so) *der* (zum Zeichen der Ehrerbietung und Unterwürfigkeit) *die beiden Hände hohl an einander gelegt hat*, mit Dat. der Person. — 2) *m. eine best. Arzneipflanze*.

कृतातिथ्य Adj. (f. आ) 1) *der Gastfreundschaft geübt hat*. — 2) *bewirthet* Daçak. 6,21.

कृतात्मन् Adj. *dessen Geist gebildet, geläutert ist*.

कृतादर Adj. (f. आ) *dem die gehörige Rücksicht* oder *Aufmerksamkeit erwiesen worden ist*.

*कृतानन Adj. *kenntnissreich, erfahren* Gal.

कृतानुकार Adj. *Gethanes nachthuend, nicht selbstständig verfahrend, dienend*.

कृतानुकृतकारिन् Adj. *Etwas vor- oder nachmachend*.

कृतान्त 1) Adj. *das Ende —, die Entscheidung herbeiführend*. — 2) m. *a) Angelegenheit, Sache, Fall*. — *b) das Schicksal*. — *c) der Todesgott*, Jama 133,2. °कृत m. Kâd. II,74,9. — *d) Dogma, Doctrin*. — *e) Schluss, Folgerung* MBh. 12,218,27. — *f) *eine unheilvolle That*. — *g) *Sonnabend*. — 3) *f. आ *ein best. Arzneistoff*.

कृतान्तकालासुर m. N. pr. eines Asura.

*कृतान्तजनक m. Bein. *der Sonne*.

कृतान्तर Adj. *der sich einen Weg gebahnt hat zu* (Gen.) Kâd. 4,5.

कृतान्तसंत्रास m. N. pr. eines Rakshas.

कृतान्न n. 1) *zubereitete, gekochte Speise*. — 2) *verdaute Speise, die Excremente*.

*कृतापकृत Adj. *was wohl gethan und was versehen worden ist*. Vgl. Spr. 923. 1557.

कृतापराध Adj. *der sich vergangen hat* Mâlav. 75. Spr. 7700. *gegen* (Gen.) Vikr. 18.

कृताभिषेक 1) Adj. *a) der eine religiöse Abwaschung vollzogen hat*. — *b) geweiht*. — 2) *f. आ *die geweihte Gemahlin eines Fürsten* Gal.

*कृताय m. *der* Kṛta-*Würfel*.

कृतार्घ 1) Adj. *dem der* Argha *erwiesen wird* Pâr. Gṛhj. 1,3,31. — 2) *m. N. pr. eines Arhant's bei den Gaina.

कृतार्थ Adj. (f. आ) *der sein Ziel —, seine Absicht erreicht hat, zufriedengestellt*. Nom. abstr. °ता f. und °त्व n.

कृतार्थनीय Adj. *zufriedenzustellen* Naish. 9,51.

कृतार्थय्, °यति *Jmd* (Acc.) *zufriedenstellen* Mâlatîm. 48,12 (110,4). Naish. 17,77. Viddh. 29,13. Kâd. II,114,8. *Etwas* (Acc.) *befriedigen, erfüllen*. प्रार्थनाम् 76,21.

कृतार्थी Adv. 1) mit कर् *zufriedenstellen*. — 2) mit भू *zufriedengestellt werden* Mâlatîm. 91,16.

कृतार्थीकरण Adj. *zufriedenstellend*.

कृतालय 1) Adj. *a) der seine Wohnung aufgeschlagen hat, wohnend, — in* (Loc. oder im Comp. vorangehend). — *b) sich heimisch fühlend* Spr. 6314. — 2) *m. *Hund*.

कृतावसक्थिक Adj. *der ein Tuch um die Lenden geschlagen hat*.

कृतावसथ Adj. *den man in seinem Hause aufgenommen hat* Âpast.

कृतावस्थ Adj. *vor Gericht geladen*.

कृताश Adj. *auf Etwas hoffend* MBh. 3,31,37. कृता नाशिता आशा यैस्ते Nîlak.

कृताशंस Adj. *hoffend* Kâd. II,130,13.

कृतास्त्र 1) Adj. *der sich im Gebrauch der Waffen geübt hat, mit dem Bogenschiessen vertraut*. Nom. abstr. °ता f. — 2) m. N. pr. eines Kriegers.

1. कृति f. 1) *das Thun, Ausführung, Hervorbringung, Verfertigung* Agni-P. 38,1. *Handlung, Thätigkeit*. — 2) *Schöpfung, Werk, literarisches Product*. — 3) *Zauberin, Fee*. — 4) Bez. *verschiedener Metra*, insbes. *eines von 4X20 Silben*. Auch Gesammtname für *alle auf* कृति *ausgehenden Metra*. — 5) Bez. *der Zahl zwanzig*. — 6) *Quadrat, —zahl*. — 7) in der Dramatik *Bestätigung —, Bewahrheitung einer Errungenschaft*. — 8) N. pr. der Gattin Saṁhrâda's.

2. कृति m. oder f. *eine best. Waffe, Messer* oder *Dolch*.

3. कृति m. N. pr. verschiedener Männer.

4. *कृति f. *Verletzung*.

*कृतिकर m. Bein. Râvaṇa's.

कृतित्व n. Nom. abstr. zu कृतिन् 1) *c*).

कृतिन् 1) Adj. *a) thätig*. — *b) klug, verständig, erfahren, geschickt*. Die Ergänzung im Loc. oder im Comp. vorangehend. — *c) der seine Absicht erreicht hat, zufriedengestellt*. — 2) m. N. pr. verschiedener Männer.

कृतिप्रकृति f. *eine unbestimmte Aufgabe des zweiten Grades* Colebr. Alg. 170.

कृतिमत् m. N. pr. verschiedener Männer VP.^{2}

कृतिरथ m. N. pr. eines Fürsten VP.^{2} 3,331.

कृतिरात m. N. pr. eines Fürsten.

कृतिरामन् m. N. pr. eines Sohnes des Kṛtirâta.

कृतिवत्सर m. Titel eines Werkes.

कृतीसुत m. Metron. Rukiparvan's.

कृते s. कृत 4).

कृतेक्षण Pañkat. 52,12 fehlerhaft für कृतक्षण; vgl. ed. Bomb. 1,55,8.

कृतेन s. कृत 4).

कृतेयु (VP.^{2} 4,128. 129) und °क m. N. pr. eines Sohnes des Raudrâçva.

कृतोदक Adj. 1) *der die vorgeschriebenen Abwaschungen vollbracht hat*. — 2) *der einem Verstorbenen die Wasserspende dargebracht hat*.

कृतोन्माद Adj. *sich toll stellend* Kathâs. 18,250.

कृतोपकार Adj. (f. आ) 1) *der Jmd einen Dienst erwiesen hat* 170,27. — 2) *dem ein Dienst erwiesen worden ist* Kumâras. 3,73.

कृतौजस् m. N. pr. eines Fürsten.

कृत्तद्धबोधिनी f. Titel eines gramm. Werkes.

*कृत्तरुहा f. *Cocculus cordifolius* Dhanv. 1,1.

कृत्ति f. 1) *Fell, Haut*. — 2) *Obergewand*. — 3) *Birke. — 4) *Birkenrinde. — 5) *= कृत्तिका 1). — 6) *Haus. — 7) *Speise. — 8) *Ruhm*.

कृत्तिका f. 1) Pl. und (später) Sg. *die Plejaden* (in der älteren Zeit *das erste*, später *das dritte Mondhaus*). Die sechs *Plejaden* personif. sind die Ammen Skanda's. कृत्तिकानामाश्रम: *eine best. Einsiedelei*. *अद्य कृत्तिका so v. a. *heute steht der Mond in den Plejaden*. कृत्तिकामाघयोस्तीर्थम् *ein best.* Tîrtha. कृत्तिकाङ्गारके *zur Zeit der Vereinigung des Mars mit den Plejaden*. — 2) *weisse Tüpfel* Comm. zu Varâh. Bṛh. S. 65,5. — 3) **Karren*.

कृत्तिकाञ्चि Adj. *weiss getüpfelt*.

कृत्तिकापिञ्जर Adj. *fuchsroth mit weissen Tüpfeln* Harshaṅ. 43,22.

*कृत्तिकाभव und *कृत्तिकासंभव (Gal.) m. Metron. *des Mondes*.

*कृत्तिकासुत m. Metron. Skanda's.

*कृत्तिपत्री f. *eine* Karaṅga-*Species* Gal.

कृत्तिरथ m. N. pr. eines Fürsten.

*कृत्तिवास m. = कृत्तिवासस्.

कृत्तिवासस् Adj. *in ein Fell gehüllt*, Beiw. und Bein. Rudra-Çiva's und der Durgâ.